

1968, ARA FA CINQUANTA ANYS

Text: **JORDI PIQUÉ PADRÓ** | HISTORIADOR | ARXIVER

Als Estats Units, durant els primers anys de la dècada dels 60 del segle passat, coincidint amb la presidència del demòcrata John F. Kennedy, s'iniciaran amb força les lluites socials pels drets civils i polítics dels afroamericans, per les reivindicacions del moviment feminista i pel rebuig dels joves a la Guerra del Vietnam. L'any 1968, arreu del món occidental se succeiran diferents moviments socials alternatius que, amb la seva efervescència, posaran en crisi el sistema polític, social i econòmic establert: el Maig del 68 francès, els successos de la Primavera de Praga i les revoltes d'estudiants universitaris a Polònia, Califòrnia i Mèxic. El ressò de tot el que s'esdevenia aquell any 1968 arribava amb moltes dificultats a la tancada Espanya franquista.

A Tarragona, quan encara falten vuit anys per a la mort del dictador i l'inici de la Transició democràtica, l'oposició política al règim franquista comença a organitzar-se. A mitjan dels anys 60

s'evidenciarà a la ciutat la presència del PSUC i la creació del sindicat Comissions Obreres. L'any 1967 es crearan a la ciutat les comissions cíviques, antecedents de l'Assemblea de Catalunya, i dos anys més tard, el 1969, les Joventuts Comunistes. Tanmateix, la veritable força de l'oposició és la inòpia del franquisme, que tracta qualsevol protesta o reivindicació col·lectiva com una alteració de l'ordre públic i per tant continua aplicant una acció repressiva.

Més enllà d'aquest antifranchisme més enquadrat políticament o sindicalment, va començar a aparèixer també a Tarragona un activisme cultural que, per la seva pròpia essència, ja era antifranchista i que va funcionar al marge del règim oficial, com l'obertura de la Llibreria de la Rambla i, en l'àmbit juvenil, el moviment escolta i el Club de Joves.

El Club de Joves es fundarà l'any 1965, promogut per mossèn Gil, amb la col·laboració de gent vinculada a Acció

Catòlica i de participants en les Setmanes de Joventut que s'havien desenvolupat dos anys abans. Els impulsors de la idea de crear el Club de Joves no tenien unes motivacions polítiques específiques; l'objectiu, més aviat, era cercar la normalització de les relacions socials i culturals del jovent, que llavors es trobaven força ofegades, i que es van obrir en un sentit ampli cap a la catalanitat i l'esperit democràtic. Un altre aspecte molt important era la recerca d'un àmbit de relacions naturals entre els joves d'ambdós sexes. L'activitat de l'entitat va ser molt intensa: conferències, edició d'una revista mensual, classes de català, teatre... Tot plegat era l'efervescència d'uns aires nous de llibertat. A partir de l'any 1968, el Club de Joves va organitzar actuacions a Tarragona de Guillermina Motta, Paco Ibáñez, Raimon, Pi de la Serra i Lluís Llach, entre altres cantants de l'anomenada Nova Cançó. I també van aconseguir portar representacions teatrals d'avantguarda, com les de La Cuadra de Sevilla o Els Joglars. |

Actuació de Guillermina Motta a la seu del Club de Joves, el dia 11 de juliol de 1968, durant el programa *Cançons d'avui*. Fons Club de Joves. Fotografia: Autor desconegut. CIT / L'Arxiu